

Kedd este hét órától a már-már hagyományosnak mondható Látó Esttel folytatódott a G. feszt kultúrmaratonja. Az irodalomkedvelők a Látó szépirodalmi folyóirat főszerkesztőjével, **Kovács András Ferenc**

cel, főszerkesztő-helyettesével,

Szabó Róbert Csabá

val, illetve két szerkesztőjével,

Vida Gábor

ral és

Láng Zsolt

tal találkozhattak.

Negyed órával a kezdés előtt az est főszereplői beléptek a vendégekben nem bővelkedő kultúrkoksmába. „Ejsze ott leszünk a színpadon? Ha nincs lépcső, Andrást föl kell húznunk” – csodálkozott rá a pódiumra Szabó Róbert Csaba, majd tovább is építette a gondolatot, és madzagot akart kötni a székhez: „Ez lesz a művészfeljáró”.

Végül nem volt szükség ötletes megoldásokra, hiszen megérkezett a lépcső. Sajnos, a kezdés után is kongott a G., ami miatt egy picit szégyelltem is magam, de a meghívottak hamar mosolyt csaltak az arcomra, ami aztán a teljes felolvasó est alatt ott biggyeszkedett.

Na, ki a paraszt?

Kezdeként bemutatták a Látó két utolsó számát, amiből egyik a falu tematikáját járta körül. Vida szerint ma már **nem szívesen mondják magukat falusinak az emberek**, inkább taxisofőr felmenőikkel büszkélkednek. Szabó Róbert Csaba által egy kis ízelítőt kaphattunk a számból: a falusi munkáról, illetve a Berettyó túláradásáról olvasott fel. „A feleségem többször is megerősítette, hogy paraszt vagyok, nyilván ő más szempontokat vett figyelembe eme kijelentésekor” – jegyezte meg az író.

Láng Zsolt vette át a stafétát és Chicago-i kiruccanásáról és az ott megismert Warner nevű ebről olvasott fel, **aki inkább macskára hasonlított, mint kutyára** ezért az író a Garfield nevet találóbbnak érezte volna: "Warner macskaként felugrott az asztalra, kinyalta a tányérokat. Összegömbölyödve aludt az ágyon. Ha lezavartam, kis idő után visszaugrott. Ha nem zavartam le, hálásan dorombolni kezdett. Volt egy biliszerűsége, oda végezte a dolgát és kaparászással jelezte, ha végzett. A legmacskásabb szokása az volt, hogy délutánonként, miközben én szunyókáltam, a lakásban koválygó egyetlen legyet vadászta a függönyre kapaszkodva".

Ezt követően **Vida Gábor konzervgyárban eltöltött idejéről hallhattunk humorban bővelkedő beszámolót**

. Itt történt, hogy egy atyafi egy bepálinkázott reggelen úgy köszöntött egy csapat gyászoló németet, hogy Caput Berlin. „Ő egy szovjet filmben hallotta ezt, és egész biztos vagyok abban, hogy nem akart megsérteni senkit, csak köszönni próbált. Nem ütötték agyon, de közel járt hozzá” – mesélte Vida.

A fő látó, KAF felolvasása zárta az estet, ami szokásához híven nagyon pörgősre, ritmusosra sikeredett. A Kossuth-díjas költőtől **az egérpopuláció nagyjairól írt verseit hallottuk**. Volt szó Cincilla Prészliről, az amerikai álmot kergető egércsajról, Cincius mus Musculusról, a római bajnok egérről, de zárásként még a Marseilles-hez kísértetiesen hasonlító egérindulót is elénekelt.

A G.feszt ma **Dósa Zoltán** irodalmi estjével, majd bábelőadással folytatódik.